

”En världsmästare i att måla ekenäsmotiv”

(efter en text av Torbjörn Forsbäck. Bore Forsbäcks son)

Bore Forsbäck föddes i Snappertuna, Skräddarböle 1909. År 1912 flyttade familjen till Helsingfors. Bore var redan i tidiga år på det klara med vad han skulle välja för yrke. Efter studentexamen påbörjade han 1929 sina 4 år långa konststudier i Ateneum. Sen blev det konsthistoriestudier vid universitetet. Samma år som han avslutade sina konststudier 1936 flyttade han till Älgö, Södergård i Ekenäs skärgård. (Han gifte sej 1937 med Rut Lundberg från Espingskår.)

Under 30- och 40-talet målade han flitigt och ställde ut, främst i Helsingfors, både separat och tillsammans med andra konstnärer. Sina första separatutställningar hade han 1936 i Ekenäs och 1946 i Strindbergs konsthall i Helsingfors; Strinbergutställningen blev ett genombrott för hans verk, bl.a. med positiv kritik av HBL och Helsingin Sanomat.

Efter krigsslutet bodde familjen Forsbäck, som nu också omfattade 4 söner, i Gammelboda. Efter gammelbodaparentesen bar det för andra gången iväg ut i skärgården till Södergård på Elgö, till en liten lantgård med en häst och några kor. Skäriboendet varade i 8 år. Alla 4 söner, som senare utökades med tvillingdöttrar, startade sin skolgång på Skäldö. Med tanke på Bores konstnärsskap var denna period knappast den optimala tillvaron. Skapandet stördes av praktiska göromål på gården och tidsdryga resor till Ekenäs och Helsingfors

Åren 1948,49 och 50 ställde Bore Forsbäck ut tillsammans med några andra konstnärer i Ekenäs i Martin Schöns konsthall. På 60 och 70-talen hade han flera separatutställningar i Ekenäs i museihallen. Ett avslut blev minnesutställningen i Museihallen 1995.

När man rör sej i Ekenäs stöter man ofta på Bores alster, både i privathem och på allmänna platser. Mestadels målade han med oljefärg. Vissa perioder var också akvareller populära. Somrarna tillbringades alla år på Elgö och skärimotiven blev därför talrika. När tid fanns, var han inte sen att experimentera med såna alster som inte var ämnade till försäljning. De såldes heller aldrig utan finns i familjens ägo.

Personporträtt hörde till de arbetsdryga uppgifterna. Ett av hans tidigaste porträtt i dubbla ex. var av riksdagsmannen John Österholm. Det ena hänger i Svenska Folkpartiets konferensrum i Riksdagshuset. Det andra i Ekenäs stadshus

Det var ju inte lätt att försörja sej som yrkeskonstnär med stor familj. Under årens lopp tilldelades han ett flertal stipendier och vann också utställningspriser. Han kompletterade målandet på 60-talet och många år framöver som lärare i Arbetarinstitutet i Ekenäs och Karis. Han var också i många år tf lektor vid ortens lärarseminarium. I början på 80-talet beviljades Bore konstnärspension.

Bores målarstil förändrade med åren. Från att ha varit en utpräglad realist övergick han småningom till en mera stiliserad stil som ofta var tvådimensionell. Många verk är på senare tid målade i en påfallande kubistisk stil.

På 1950-talet målade Bore 2 offentliga väggmålningar. Den första var ett beställningsarbete för Hangö Stad, närmare bestämt i stadshusets foaje. Dimensionen var imponerande, hela 2,2x10m. Verket var nog hans största utmaning någonsin, och det föregicks av otaliga förstudier och en miniatyruoplaga i olja.

Måhända som ett direkt resultat av den positiva kritik han fick för hangöverket var uppdraget att skapa en väggmålning med anledning av Ekenäs Sparbanks 100-års jubileum 1959. Målningen monterades upp i Sparbankens dåvarande utrymmen på Gustav Wasagatan. Väggmålningen flyttades då banken byggde nytt på Stationsvägen.

Med tanke på Bores religiösa åskådning var ett litet annorlunda uppdrag med religiös anknytning välkommet. Det var en altartavla till Utö kyrka föreställande Petri fiskafänge. Beställningsarbetet var en donation av en seglande ekenäsbo.

Bore Forsbäck var produktiv högt upp i åren. Han kom under resten av sitt liv att leva och verka i ekenäsregionen där hans målar karriär satt talrika spår, med motiv från skärgård och småstadsliv. En traumatisk händelse satte mer eller mindre stopp för hans verksamhet. Våren 1994 antände TV apparaten hans egna hemshus, som brandskadades till rivningsskick. Själv kom han undan i sista stund med grannars hjälp. Många tavlor och lösöre förstördes då.

